

УДК 343.13

М. В. Калатур
кандидат юридичних наук, доцент, докторант
Національної академії внутрішніх справ

УДОСКОНАЛЕННЯ НАГЛЯДУ ТА КОНТРОЛЮ ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ЗАКОННОСТІ СЛІДЧИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ

Недотримання законності суб'єктами кримінального провадження призводить до порушення прав і свобод людини та громадянина, втрати ними довіри не лише до правоохоронних органів, а й влади в цілому, корупції та хабарництва тощо. Тому особливо гостро питання додержання законності підіймається в розрізі діяльності слідчих підрозділів правоохоронних органів України в процесі кримінального провадження й, зокрема, досудового розслідування.

Доречно відзначити, що протягом 2017 року до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини надійшло 4 388 звернень щодо порушення процесуальних прав. Зокрема, 2 338 осіб повідомляли про порушення їх прав на стадії досудового розслідування [1, с. 115]. Цей показник враховує лише офіційні звернення, тоді як численні випадки порушення законодавства слідчими підрозділами на практиці можуть замовчуватися через побоювання потерпілих чи з інших причин.

У зв'язку з вищесказаним особливого значення набуває нагляд та контроль за додержанням законності слідчими підрозділами правоохоронних органів України.

Окремі аспекти контролю і нагляду за додержанням законності досліджували такі вітчизняні та зарубіжні науковці, як О.Ф. Андрійко, Г.В. Атаманчук, О.М. Бандурка, В.М. Гаращук, П.М. Каркач, І.Б. Коліушко, Б.В. Коробейніков, І.М. Коросташова, М.В. Косюта, І.Є. Марочкін, О.Р. Михайленко, В.В. Пахомов, М.А. Погорецький, В.Л. Синчук, О.Ф. Скакун, М.М. Тищенко, С.В. Шестак, Х.Х. Шнейдер, К.В. Шоріна, М.К. Якимчук та інші.

Проте, незважаючи на значний науковий доробок із зазначеного питання, проблема удосконалення нагляду та контролю за додержанням законності слідчими підрозділами правоохоронних органів України не втрачає своєї актуальності, й нагальність її вирішення в процесі реформування органів досудового розслідування та прокуратури в Україні лише підвищується. Це своєю чергою зумовлює необхідність подальших теоретичних досліджень у цій сфері.

Метою статті є дослідження заходів із вдосконалення нагляду та контролю за додержанням законності слідчими підрозділами правоохоронних органів України.

Розглядаючи питання контролю та нагляду за додержанням законності слідчими підрозділами правоохоронних органів України, по-перше, відзначимо, що предметом контролю є: 1) дотримання вимог Конституції і законів України, недопущення їх використання для узурпації влади, порушення прав і свобод людини і громадянина; 2) зміст і стан реалізації стратегій, доктрин, концепцій, державних програм та планів; 3) стан правопорядку в органах, їх укомплектованість, оснащеність, забезпеченість необхідними запасами матеріальних засобів та готовність до виконання завдань за призначенням у мирний час та в особливий період; 4) ефективність використання ресурсів, зокрема бюджетних коштів [2].

По-друге, законодавець окремо звертає увагу на судовий контроль, який полягає в тому, що рішення, дії чи бездіяльність органів державної влади, посадових і службових осіб можуть бути оскаржені в суді, і, відповідно, контроль за виконанням судових рішень здійснюють суди.

Також обов'язковим видом контролю сьогодні є громадський контроль, що передбачає участь громадян України у здійсненні цивільного контролю через громадські об'єднання, членами яких вони є, через депутатів місцевих рад, особисто шляхом звернення до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або до державних органів у порядку, встановленому Конституцією України, Законом України «Про громадські об'єднання» та іншими законами України. При цьому сфера громадського контролю може бути обмежена виключно Законом України «Про державну таємницю» [2].

Звертаючись до слідчих підрозділів Національної поліції України, варто підкреслити, що під час досудового розслідування слідчий самостійно приймає процесуальні рішення, крім випадків, коли законом передбачено винесення рішення слідчого судді, суду або згода прокурора чи погодження керівника органу досудового розслідування, або якщо рішення про його проведення приймає виключно прокурор, який є водночас відповідальним саме за законне та своєчасне виконання цих рішень [3].

Відповідно, під час виконання своїх службових обов'язків слідчий зобов'язаний: 1) під час досудового розслідування дотримуватися вимог Конституції України, КПК України та законів України,

міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України; 2) забезпечувати повне, всебічне та неупереджене розслідування кримінальних правопорушень у межах установлених КПК України строків; 3) виконувати доручення та вказівки прокурора, які надаються в письмовій формі; 4) забезпечувати реалізацію у повному обсязі прав і законних інтересів усіх учасників кримінального провадження; 5) не розголошувати відомості, що становлять державну чи іншу таємницю, що охороняється законом, інформацію про приватне (особисте і сімейне) життя особи та інші відомості, здобуті при розслідуванні кримінальних правопорушень; 6) не вчиняти будь-яких дій, що ганьблять звання слідчого і можуть викликати сумнів у його об'єктивності та неупередженості; 7) у разі наявності підстав, передбачених статтею 77 КПК України, заявляти самовідвід від участі в кримінальному провадженні в порядку, визначеному статтею 80 КПК України [3].

Утручання в процесуальну діяльність слідчих осіб, що не мають на те законних повноважень, не допускається. Працівники поліції зобов'язані виконувати законні вимоги та процесуальні рішення слідчого.

З метою інформування громадськості про діяльність поліції керівник поліції та керівники територіальних органів поліції раз на рік готують та опубліковують на офіційних веб-порталах органів поліції звіт про діяльність поліції. Щорічний звіт повинен містити аналіз ситуації зі злочинністю в країні чи регіоні відповідно, інформацію про заходи, які вживалися поліцією, та результати цих заходів, а також інформацію про виконання пріоритетів, поставлених перед поліцією та територіальними органами поліції відповідними поліцейськими комісіями [4].

Також громадський контроль виявляється в тому, що поліція взаємодіє з громадськістю шляхом підготовки та виконання спільних проєктів, програм та заходів для задоволення потреб населення та покращення ефективності виконання поліцією покладених на неї завдань. Контроль за діяльністю поліції може здійснюватися й у формі залучення представників громадськості до спільного розгляду скарг на дії чи бездіяльність поліцейських та до перевірки інформації про належне виконання покладених на них обов'язків відповідно до законів та інших нормативно-правових актів України [4].

Своєю чергою контроль за діяльністю Національного бюро здійснюється комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належить боротьба з корупцією і організованою злочинністю, в порядку, визначеному Конституцією України та законами України. Директор Національного бюро інформує Президента України, Верховну Раду України та Кабінет Міністрів

України з основних питань діяльності Національного бюро та його підрозділів про виконання покладених завдань, додержання законодавства, прав і свобод осіб і щороку подає письмовий звіт про діяльність Національного бюро протягом попередніх шести місяців [5].

Аналогічно здійснюється і контроль за діяльністю Державного бюро розслідувань. Директор Державного бюро розслідувань також інформує Президента України, Верховну Раду України та Кабінет Міністрів України з основних питань діяльності Державного бюро розслідувань та його підрозділів про виконання покладених на них завдань, додержання законодавства, прав і свобод людини і громадянина і щороку подає Президенту України, Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України письмовий звіт про діяльність Державного бюро розслідувань за попередній рік [6].

Доречно підкреслити, що підрозділи внутрішнього контролю Державного бюро розслідувань (у складі центрального апарату та територіальних органів) з метою запобігання і виявлення правопорушень у діяльності працівників Державного бюро розслідувань в його складі діють підрозділи внутрішнього контролю, що підпорядковуються безпосередньо Директору Державного бюро розслідувань. Безпосередньо підрозділ внутрішнього контролю Державного бюро розслідувань має такі обов'язки: 1) запобігання вчиненню правопорушень працівниками Державного бюро розслідувань згідно з вимогами законів України «Про запобігання корупції» та «Про державну службу»; 2) здійснення контролю за дотриманням працівниками Державного бюро розслідувань правил етичної поведінки, вимог щодо недопущення виникнення конфлікту інтересів; 3) проведення перевірок працівниками Державного бюро розслідувань на добросовісність та моніторингу способу їх життя; 4) проведення з особами психофізіологічних інтерв'ю із застосуванням поліграфа під час вступу на службу та проходження служби в Державному бюро розслідувань; 5) перевірка інформації, що міститься у зверненнях фізичних та юридичних осіб, засобах масової інформації, інших джерелах, у тому числі отриманої через спеціальну телефонну лінію, сторінку в мережі Інтернет, засоби електронного зв'язку Державного бюро розслідувань, щодо причетності працівників Державного бюро розслідувань до вчинення правопорушень; 6) проведення службового розслідування стосовно працівників Державного бюро розслідувань; 7) проведення спеціальної перевірки щодо осіб, які претендують на призначення на посади в Державному бюро розслідувань; 8) вжиття заходів щодо захисту працівників Державного бюро розслідувань, які повідомляють про вчинення протиправних дій чи бездіяльність інших працівників Державного бюро розслідувань; 9) консуль-

тування працівників Державного бюро розслідувань щодо правил етичної поведінки, конфлікту інтересів, декларування майна, доходів, витратів та зобов'язань фінансового характеру [6].

Цікавим є той факт, що працівник Державного бюро розслідувань, якому стала відома інформація про протиправні дії чи бездіяльність іншого працівника Державного бюро розслідувань, зобов'язаний негайно повідомити про це Директора Державного бюро розслідувань та підрозділ внутрішнього контролю Державного бюро розслідувань. У разі виявлення інформації про можливе вчинення працівником Державного бюро розслідувань злочину, підрозділ внутрішнього контролю Державного бюро розслідувань негайно повідомляє про це Генерального прокурора чи його заступника.

Також з метою забезпечення прозорості та цивільного контролю за діяльністю при Державному бюро розслідувань утворюється Рада громадського контролю у складі 15 осіб, яка формується на засадах відкритого та прозорого конкурсу. Рада громадського контролю при Державному бюро розслідувань: 1) заслуховує інформацію про діяльність, виконання планів і завдань Державного бюро розслідувань; 2) розглядає звіти Державного бюро розслідувань і затверджує свій висновок щодо них; 3) обирає з її членів трьох представників, які входять до складу Дисциплінарної комісії Державного бюро розслідувань; 4) має інші права, передбачені Положенням про Раду громадського контролю [6].

Щодо нагляду за додержанням законності слідчими підрозділами правоохоронних органів України зауважимо, що згідно зі ст.131-1 Конституції України нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку, а також організація і процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження визнано однією з основних функцій прокуратури [7]. Аналогічно й у ст. 2 Закону України «Про прокуратуру» нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, віднесено до функцій прокуратури. Крім того, у Генеральній прокуратурі України утворюється (на правах самостійного структурного підрозділу) Спеціалізована антикорупційна прокуратура, на яку покладаються у тому числі функції здійснення нагляду за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування Національним антикорупційним бюро України [8].

Окремо ст. 25 Закону регламентує нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство. Так, прокурор здійснює нагляд

за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, користуючись при цьому правами і виконуючи обов'язки, передбачені Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність» та Кримінальним процесуальним кодексом України. Письмові вказівки прокурора органам, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання та досудове слідство, надані в межах повноважень, є обов'язковими для цих органів і підлягають негайному виконанню. Видання прокурором розпоряджень поза межами його повноважень тягне за собою відповідальність, передбачену законом [8].

Також передбачено, що Генеральний прокурор, керівники регіональних та місцевих прокуратур, їх перші заступники та заступники відповідно до розподілу обов'язків, здійснюючи нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, координують діяльність правоохоронних органів відповідного рівня у сфері протидії злочинності. Координаційні повноваження прокурори здійснюють шляхом проведення спільних нарад, створення міжвідомчих робочих груп, а також проведення узгоджених заходів, здійснення аналітичної діяльності. Порядок організації роботи з координації діяльності правоохоронних органів, взаємодії органів прокуратури із суб'єктами протидії злочинності визначається положенням, що затверджується спільним наказом Генерального прокурора, керівників інших правоохоронних органів і підлягає реєстрації у Міністерстві юстиції України [8].

Варто зауважити, що згідно зі ст. 36 КПК України прокурор, здійснюючи нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням, вповноважений: 1) починати досудове розслідування за наявності підстав, передбачених цим Кодексом; 2) мати повний доступ до матеріалів, документів та інших відомостей, що стосуються досудового розслідування; 3) доручати органу досудового розслідування проведення досудового розслідування; 4) доручати слідчому, органу досудового розслідування проведення у встановлений прокурором строк слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій, інших процесуальних дій або давати вказівки щодо їх проведення чи брати участь у них, а в необхідних випадках – особисто проводити слідчі (розшукові) та процесуальні дії в порядку, визначеному цим Кодексом; 6) скасувати незаконні та необґрунтовані постанови слідчих; 7) ініціювати перед керівником органу досудового розслідування питання про відсторонення слідчого від проведення досудового розслідування та призначення іншого слідчого за наявності підстав, передбачених цим Кодексом, для

його відводу, або у разі неефективного досудового розслідування тощо [9].

Крім того, з метою забезпечення ефективного нагляду за додержанням законів під час проведення досудового розслідування, в тому числі у формі процесуального керівництва ним, підтримання державного обвинувачення, оскарження судових рішень і здійснення інших передбачених законом повноважень з цих питань, було прийнято наказ Генеральної прокуратури України від 19.12.2012 р. № 4гн «Про організацію діяльності прокурорів у кримінальному провадженні». Згідно з даним документом першому заступнику та заступникам Генерального прокурора України, керівникам прокуратур усіх рівнів і галузевих підрозділів апаратів, прокурорам – процесуальним керівникам досудового розслідування забезпечити: 1) єдину систему організації нагляду за додержанням законів усіма органами досудового розслідування, підтримання державного обвинувачення, оскарження незаконних судових рішень, здійснення інших повноважень з цих питань; 2) безумовне реагування на виявлені порушення закону з часу надходження заяви, повідомлення про кримінальне правопорушення до прийняття остаточного рішення у провадженні; 3) швидке, всебічне, повне та неупереджене розслідування кримінальних правопорушень, обов'язкову участь прокурорів – процесуальних керівників досудового розслідування в їх судовому розгляді (у визначених законом випадках), поновлення порушених прав, свобод і законних інтересів учасників кримінального провадження; 4) своєчасне вжиття заходів до усунення причин та умов, які сприяли вчиненню кримінального правопорушення, відшкодування завданої ним шкоди фізичним та юридичним особам, державним і комунальним інтересам, розшуку майна, яке стало предметом злочинного посягання; 5) пред'явлення процесуальними керівниками цивільних позовів у кримінальному провадженні в установлених законом випадках [10] тощо.

Як бачимо, загалом питання нагляду і контролю за додержанням законності слідчими підрозділами правоохоронних органів України урегульовано нормами КПК України, законів України та інших нормативно-правових актів у цій сфері. Але незважаючи на це, наявна значна кількість порушень процесуальних прав, недодержання вимог законодавства.

Так, протягом 2017 року до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини надійшло 4 388 звернень щодо порушення процесуальних прав. Зокрема, 2 338 осіб повідомляли про порушення їх прав на стадії досудового розслідування. Численними є скарги на неналежне проведення досудового розслідування кримінальних правопорушень та внаслідок цього – безпідставне при-

йняття рішень про їх закриття. Органи досудового розслідування, не дивлячись на вказану вимогу закону щодо повного та неупередженого проведення досудового розслідування, не вживають належних заходів для дослідження всіх аспектів вчиненого кримінального правопорушення, а обмежуються лише формальним встановленням обставин [1, с. 115, 154].

Окрім вище названого у Щорічній доповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про стан дотримання прав і свобод людини і громадянина в Україні, констатується, що органи досудового розслідування часто зловживають правом особи на оскарження постанови про закриття кримінального провадження. Виправдовуючи неповноту проведеного досудового розслідування, зазвичай зазначається, що вжито всі можливі заходи для забезпечення ефективності проведеного розслідування, проте якщо слідчий суддя дійде висновку, що розслідування проведено не повною мірою, органи досудового розслідування готові його поновити та вжити заходи, визначені слідчим суддею. Навіть більше, згідно зі ст. 284 КПК України копія постанови слідчого про закриття кримінального провадження надсилається заявнику, потерпілому, прокурору. Проте на практиці органи досудового розслідування визначених законом осіб так і не повідомляють про результат досудового розслідування, а копію постанови про закриття провадження заявнику взагалі не надсилають [1, с. 155].

Серед інших порушень законодавства слід зазначити порушення права затриманих осіб на повідомлення близьких родичів, членів сім'ї чи інших осіб про їхнє затримання та місце перебування; проведення першого допиту без присутності захисника; примушування відмовитися від захисника; неправдивість відомостей про фіксацію часу фактичного затримання особи; неповідомлення регіональних центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги та підпорядкованих їм місцевих центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про їх затримання тощо. Крім того, й прокуратура допускає істотні порушення процесуальних прав і свобод людини під час здійснення нею досудового розслідування кримінальних проваджень, що зумовлено необхідністю отримання доказів вини у вчиненні злочину затриманого, підозрюваного чи обвинуваченого для подальшого підтримання державного обвинувачення в суді [1, с. 156, с. 349].

З цього приводу О.В. Баганець зазначає, що протягом 2017 року, згідно зі статистичними даними Генеральної прокуратури, судами було виправдано 431 особу, з яких 81 особа трималася під вартою. За відсутності події та складу злочину, а також достатності доказів вини вчинення злочину закрито 761 673 кримінальних прова-

джен. Навіть більше, у слідчих органів незакінченими (не розслідуваними) на кінець звітного періоду залишилися 1 046 120 кримінальних проваджень, з яких лише у 6 843 випадках особам повідомлено про підозру і 1 472 особи тримались під вартою. При цьому фактично незаконно на стадії досудового розслідування були затримані без ухвали суду 5 012 осіб, які були згодом звільнені з-під варти [11].

У зв'язку з цим автор вважає, що відсутній належний прокурорський нагляд за додержанням прав і свобод громадян під час здійснення правоохоронцями своїх повноважень по боротьбі із злочинністю, в тому числі і в результаті відсутності у прокурорів будь-яких важелів впливу на виявлені порушення закону, недостатня фахова підготовка співробітників правоохоронних органів усіх рівнів, в тому числі, на жаль, і процесуальних керівників, неймовірно навантаження на слідчих, прокурорів і суддів, громіздка процедура самого досудового розслідування, непродумане або навмисне систематичне збільшення кількості слідчих і процесуальних дій, які можливо провести лише за згодою слідчого судді, замість здійснення цієї процедури лише через погодження у процесуального керівника, або у вищестоящого прокурора, відверто шкідливе обмеження наглядових функцій вищестоящих прокурорів. Правоохоронці, на думку науковця, фактично безкарні у своїх діях і не несуть жодної відповідальності за порушення прав і свобод учасників кримінального процесу [11], з чим варто погодитися.

Отже, підсумовуючи вищесказане, пропонуємо наступні заходи з удосконалення нагляду та контролю за додержанням законності слідчими підрозділами правоохоронних органів України:

1) внести зміни до п.1 ст. 3 КПК України «Визначення основних термінів Кодексу», у якому закріпити офіційне трактування понять:

а) нагляду за додержанням законності слідчими підрозділами правоохоронних органів України у наступній редакції: « – це один із способів забезпечення законності в діяльності слідчих підрозділів, функцію органів прокуратури і відповідно комплекс здійснюваних нею повноважень, дій і заходів із спостереження, виявлення та попередження випадків недодержання законодавства під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням»;

б) контролю за додержанням законності слідчими підрозділами правоохоронних органів України у наступній редакції: « – це один із способів забезпечення законності в діяльності слідчих підрозділів, який реалізується як функція державного управління та безпосередня діяльність уповноважених суб'єктів на її здійснення, яка полягає

у перевірці правомірності діяльності слідчих підрозділів та її фактичної відповідності вимогам чинного законодавства, із метою здійснення завдань кримінального провадження загалом і забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування, зокрема, при безумовному дотриманні та виконанні норм права всіма учасниками провадження»;

2) підвищити відповідальність слідчих, прокурора та інших учасників досудового розслідування – закріпити чіткий перелік підстав і гарантій притягнення їх до відповідальності у разі порушення прав і свобод людини та громадянина, недодержання принципу законності в своїй діяльності; переглянути ступінь адекватності й відповідності вчиненим правопорушенням заходів, стягнень і покарань, передбачених у таких випадках;

3) покращити роботу інституту звернень і скарг громадян – забезпечити гарантії безпеки потерпілих, які звертаються до відповідних органів, об'єктивність розгляду скарг і швидкість реагування на них, а також оптимальність системи перевірки інформації, яка надходить у зверненнях;

4) виокремити чітку сферу компетенції прокурора при здійсненні ним саме нагляду за досудовим розслідуванням, а не участі у ньому; відокремити фактичний зміст нагляду від процесуального керівництва досудовим розслідуванням;

5) посилити відомчий, судовий та громадський контроль як пріоритетні складники контролю в досліджуваній сфері;

6) підвищити рівень професійності та підготовки слідчих органів та суб'єктів нагляду і контролю задля одночасного посилення законності в їх діяльності та ефективності здійснюваних контрольно-наглядових заходів.

Література

1. Щорічна доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про стан дотримання прав і свобод людини і громадянина в Україні 2017. К., 2018. 661 с.
2. Про національну безпеку України: Закон України 21 червня 2018 року № 2469-VIII. Відомості Верховної Ради. 2018. № 31. Ст.241.
3. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 06.07.2017 р. № 570 «Про організацію діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України». URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/z0918-17>.
4. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2015. № 40-41. Ст. 379.
5. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14.10.2014 р. № 1698-VII. Відомості Верховної Ради. 2014. № 47. Ст.2051.
6. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12 листопада 2015 року № 794-VIII. Відомості Верховної Ради. 2016. № 6, ст.55.
7. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. №30, ст. 141.

8. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1697-VII. Відомості Верховної Ради. 2015. № 2-3. Ст. 12.

9. Кримінальний процесуальний кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013, № 9-10, № 11-12, № 13. Ст. 88.

10. Наказ Генеральної прокуратури України від 19.12.2012 р. № 4гн «Про організацію діяльності прокурорів у кримінальному провадженні» URL: http://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v_004900-12.

11. Баганець О.В. Дотримання конституційних прав і свобод громадян окремими правоохоронними органами (1-а частина). URL: [https://protocol.ua/ua/dotrimannya_konstitutsiynih_p_r_a_v_i_s_v_o_b_o_d_g_r_o_m_a_d_y_a_n_o_k_r_e_m_i_m_i_p_r_a_v_o_o_h_o_r_o_n_n_i_m_i_o_r_g_a_n_a_m_i_\(1_a_c_h_a_s_t_i_n_a\)/](https://protocol.ua/ua/dotrimannya_konstitutsiynih_p_r_a_v_i_s_v_o_b_o_d_g_r_o_m_a_d_y_a_n_o_k_r_e_m_i_m_i_p_r_a_v_o_o_h_o_r_o_n_n_i_m_i_o_r_g_a_n_a_m_i_(1_a_c_h_a_s_t_i_n_a)/).

Анотація

Калатур М. В. Удосконалення нагляду та контролю за додержанням законності слідчими підрозділами правоохоронних органів України. – Стаття.

У статті аналізується сучасний стан додержання законності слідчими підрозділами правоохоронних органів України. Обґрунтовується нагальність удосконалення нагляду та контролю в цій сфері. Запропоновані заходи з удосконалення нагляду та контролю за додержанням законності слідчими підрозділами правоохоронних органів України.

Ключові слова: нагляд, контроль, законність, слідчі підрозділи, правоохоронні органи, слідчі органи, прокуратура.

Аннотация

Калатур М. В. Совершенствование надзора и контроля за соблюдением законности следственными подразделениями правоохранительных органов Украины. – Статья.

В статье анализируется современное состояние соблюдения законности следственными подразделениями правоохранительных органов Украины. Обосновывается актуальность совершенствования надзора и контроля в этой сфере. Предложенные меры по совершенствованию надзора и контроля над соблюдением законности следственными подразделениями правоохранительных органов Украины.

Ключевые слова: надзор, контроль, законность, следственные подразделения, правоохранительные органы, следственные органы, прокуратура.

Summary

Kalatur M. V. Improvement of Supervision and Control over Compliance with Investigative Divisions of Ukrainian Law Enforcement Agencies. – Article.

The article analyzes the current state of observance of legality by investigative units of law enforcement agencies of Ukraine. The necessity of improving supervision and control in this area is substantiated. The measures to improve supervision and control over the lawfulness of investigation units of law enforcement agencies of Ukraine are proposed.

Key words: supervision, control, lawfulness of investigative units, law enforcement bodies, investigative bodies, prosecutor's office.